

Kur'an neden Arapca indi? Neden Araplara indirildi?

www.ateistlerecevap.org/2017/04/kuran-neden-arapca-indi-neden-araplara.html

ateistlerecevap

Nisan 10, 2017

Değerli kardeşimiz,

Cevap 1:

Bu konuda detaylarla birlikte bir şeyler yazmak "soru-cevap" sitemizi aşar, kitap yazmak veya uzunca bir makale yazmak icap eder. Bu sebeple, -bildiğimiz kadarıyla- bu konunun anlaşılmasına katkı sağlayacak bazı noktalara dikkat çekmekle yetineceğiz.

a. Kur'an'ın kendisine vahiy olarak indiği peygamber(a.s.m)'in dili Arapça idi. Bir insan olarak Hz. Muhammed(a.s.m)'e Kur'an başka bir dilde inseydi elbette onu anlayamayacaktı. Tebliğ ve teybinle/açıklamakla görevli olan peygamberin(a.s.m) anlamadığı bir kitabı başkasına tebliğ ve açıklaması mümkün olabilir miydi?

"Biz her peygamberi, kendi milletinin lisanı ile gönderdik, ta ki onlara hakikatleri iyice açıklasın." (İbrahim, 14/4),

"Eğer biz Kur'ân'ı yabancı bir dille gönderseydik derlerdi ki: 'Neden, onun âyetleri açıkça beyan edilmedi? Dil yabancı, muhatap Arap! Olur mu böyle şey?' " (Fussilet, 41/44)

mealindeki ayetler bu gerçeğe dikkat çekmiştir.

b. Kur'an, Allah'ın diğer kitap ve suhurları gibi elbette belli bir yerde, bir muhitte, bir çevrede gelmek zorundaydı. Yani, bütün insanlara birden hitap edecek şekilde, bütün dillerde birden gökten yağar gibi yeryüzüne inmesi sünnetüllaha aykırıdır. Söz gelimi İbranice konuşanlara Tevrat o dilde geldiği gibi, Kur'an'ın da ilk muhatapları olan Araplara Arap lisanıyla gelmek durumundaydı.

c. Kur'an-ı hakim, diğer semavî kitaplardan farklı olarak ifade tarzıyla, lafzıyla da bir mucize olmasıdır. İlk muhatapları olan Araplarca, Kur'an'ın bu harika belagatı, eşsiz feshati, benzersiz bedî sanatının anlaşılması için, ilahî hikmet tarih içerisinde Arapça'ya –diğer dillerden farklı- bir özellik, bir genişlik, kazandırmıştır. Bu bağlamda Arapları da ümmi bir

millet olarak hazırlayıp, tarihî iftihar tablolarını yazıya dökemedikleri için hafızalarına yazmak zorunda bırakmıştır. Tarihlerini kafalarına kazımak için veciz sözler, kinaye, mecaz, istiare, teşbih gibi bedi dil sanatlarını kullanmak mecburiyetinde kalmışlardır.

Bu sistem Araplarda şiir ve belagatı insanlık camiasında eşsiz bir zirveye taşımıştır. Bu husus, Arapların Kur'an'ı beşer üstü bir kelam olduğunu anlamalarını sağlamıştır. Bu sebeptendir ki, yüz binlerce insan Kur'an'ın belagatına secde etmek zorunda kalmıştır. Büyük çoğunluğu Kur'an'ın bu eşsiz üslubu karşısında fazla dayanamayıp İslam dinine girmiştir. Siyasî, sosyal, kültürel, ekonomik gibi sebeplerden ötürü, İslam'ın hakikatlerine kulağını kapayanlar bile Kur'an'ın bu eşsiz ifade tarzının güzelliğini itiraf etmek zorunda kalmışlardır. Babalarının dinlerini terk etmeme adına bu mucizeye "sahir" demekle işin içinden sıyrılmaya çalışmışlardır.

Bu açıklamalardan anlaşılıyor ki, Kur'an'ın Arapça olarak inmesinin bir hikmeti de –*aklî / manevî ve lisanî bir mucize olan Kur'an'ın harikaliğini yansıtırma kabiliyetinde olan-* Arapça dilinin bu özel konumudur.

d. Hikmet açısından önemli bir husus da şu olabilir ki; evrensel bir vahiy olan, bütün insanlara hitap eden, kıyamete kadar yürürlükte olmaya devam eden Kur'an'ın kullandığı lisanın konumu büyük önem arz eder. Sözcüklerinin değişik manalara gelebilecek şekilde geniş kapsama, az sözle çok manaları ifade edebilecek şekilde veciz üsluba, mecaz ve hakikati, mantık ve mefhumu, delalet ve mazmunu, sarahat ve işaretatı yansıtabilecek şekilde incelikleri barındıran, estetik sanata sahip olmasıyla Arapça –*böyle cihanşümül bir vahiy olan-* Kur'an'ın dili olmaya hak kazanmıştır.

e. Şunu da unutmamak gerekir ki, *Kur'an hangi dilde gelseydi, aynı sualler onun için de geçerli olacaktı.* Halbuki vahiy, mutlaka insanların kullandığı dillerden biriyle inmek durumundadır. Bu ser-meşkle daha pek çok şey aşk edilebilir.

Cevap 2:

Bir ilahi kitap aynı anda bütün milletlerin dilinde gönderilemeyeceğine ve peygamber aynı anda bütün milletlerden çıkamayacağına göre bir dilin ve kavmin seçilmesi aklen zaruridir. Peygamberimizin Araplar içinden gönderilmesinin ve Kur'an'ın Arapça olmasının milliyetçilikle ilgisi yoktur. Çünkü İslam menfi milliyetçiliği yani ırkçılığı yasaklar. Her millet ibadetler, haram- helaller ve Kur'an'ın öngördüğü ahkam dışındaki muamelelerinde kendi örf ve kültürüne göre hareket eder, kendi geleneklerini yaşar. Diğer milletlerin Arap kültürünü yaşama zorunluluğu yoktur. Ama aynı dine mensup olmanın verdiği ilgiyle Müslüman milletlerin birbirini etkilemesi tabiidir.

İkinci bir husus, Kur'an'ın Arapça olmasını ve Hz. Peygamberin Arap milletinden çıkmasını takdir eden Allah'tır. Allah ise yaptıklarından dolayı kullara hesap vermez.

Kur'an'ın, her türlü dış etkiden masun kalan ve nahiv lisanı olan Arap diliyle gönderilmesinin sayısız hikmetleri vardır.

Bizi yaratan Allah, Kur'an-ı Kerimi Arapça olarak bize göndermiş. Elbetteki manasını öğrenmek için Türkçe, İngilizce gibi mealleri okumamız gerekir. Ancak namaz ibadetinde okuduğumuzda mutlaka aslından orjinalini okumalıyız. Çünkü onun aslı Arapça'dır. Allah Kur'an'ı Arapça olarak indirmiştir. Tercümesi Kur'an yerine geçemez.

Örneğin bir çekirdeğin aslını bozarak parçalara ayırsak, sonra da toprağa eksek ağaç olamayacaktır. Çünkü özellikleri kaybolmuştur. Bunun gibi Kur'an ayetleri, kelimeleri ve harfleri birer çekirdek gibidir. Başka dillere çevrilince özelliğini kaybedeceği için Kur'an olmayacaktır.

"Manasını anlamıyoruz" düşüncesine gelince, ister aslıyla isterse mealleriyle Kur'an'ın

manasını anlamak ve onun hükümleriyle yaşamak, her Müslümanın görevidir. Zaten Kur'an anlaşılacak ve yaşanacak için gönderilmiştir. İngilizce bir kitabı bile anlamak için İngilizce öğrenen bir Müslümanın, Kur'anı anlamak için neden Arapça öğrenmediğini de bir düşünmek gerekir.

Ayrıca biz anlamasak da onun bize faydası vardır. Örneğin, dili tad alma özelliğini kaybetmiş bir insan yediği yemek ve gıdalardan faydalanamayacak mıdır?.. Kişinin dili tad almaya da yediği gıdalar gerekli organlarına gidecektir. Kur'an okumak da bunun gibidir. Akli Kur'an'ın manasını anlamayan bir insan, onu ruhunun midesine atınca, akli anlamaya da ruhunun diğer özellikleri onun manalarını alacaktır.

Diğer taraftan Kur'an'ın her harfine en az on sevap verileceği bildiriliyor. (*Tirmizi, Sevabü'l-Kur'an, 16, 2912*) Yüce Rabb'imizin (cc) lütfuna bakalım ki, Kur'an'ın her harfine en az on sevap veriyor. Kur'an'ı cuma, bayram, Ramazan, Kadir Gecesi gibi mübarek ve özel vakitlerde okuduğumuzda ise her harfine verilen sevap karşılığı bire yedi yüz hatta bire 700.000'e kadar çıkmaktadır. Meallerin mutlaka faydası var, ama hiçbir meal Kur'an yerine geçmeyeceği için, Kur'an'ın her harfinden alınan sevabı da alınamayacaktır.

Cevap 3:

İlk nazarda müminin, Allah'ına anladığı bir dil ile kulluk etmesi daha tabii ve temenniye şayan görünüyor; bunun için de en iyi vasıta ana dilidir. Fakat mesele incelendiğinde, farklı boyutlara ulaşmaktadır: Her şeyden önce dua ile namaz arasında açık bir ayırım yapmak icabeder. Namaz dışındaki duada mü'minin ihtiyaçlarını ve dileklerini Rabbine istediği dilde bildirmesi yasak değildir. Bu şahsi bir meseledir ve kulun, Halıkı ile olan vasıtasız münasebetleri ile ilgilidir. Buna mukabil namaz, kolektif ve umumi bir ibadettir ve namaza iştirak eden diğer mü'minlerin ihtiyaçları da dikkate alınmalıdır.

Namaz, prensip olarak ve tercihen cemaatle kılınır; tek başına (ferdi olarak) kılınan namaza müsaade vardır, fakat asla tercih edilmez, tercih cemaatle kılınan namazdır.

Şayet, İslamiyet herhangi bir bölgenin, ırkın veya milletin dini olsaydı, hiç şüphesiz sadece bu bölgenin, bu ırkın veya bu milletin dili kullanılabilirdi. Fakat, bütün ırklardan ve dünyanın bütün noktalarında oturan ve her biri diğerleri tarafından anlaşılmayan yüzlerce dili konuşan mü'minlere sahip, cihanşumul bir dinin icapları başka olacaktır. Mesela, Çince bilmeyen bir Türk Çin'e gittiğinde, sokaklarda bir takım Çince sesler işitecek ve onlardan hiçbir şey anlamayacaktır. Eğer bu sözler ezanın veya Allahü Ekber'in tercümesi ise, hiçbir şeyin farkına varamayacak ve mesela cuma namazını kaçıracaktır. (*Çin'deki camiler, Türkiye'de minareleri ile kendini belli eden camilere hiç benzemez.*) Aynı şekilde Türkiye'den geçen Çinli bir Müslümanın, (*Türkiye'deki Müslümanlar kendi dilleriyle ibadet ettikleri takdirde*) dindaşlarıyla ortak hiçbir tarafı olmayacaktır. Şu hâlde cihanşumul bir dinin bazı müşterek esasları olmalıdır. Bu konuda ezan ve kıraat, şüphesiz iki esas unsuru teşkil eder. Beynelmîlel kongre ve toplantılarda bu durumun bir örneği görülebilir. Mesela, Birleşmiş Milletler'de herkes kendi lisanını değil, Fransızca ve İngilizce gibi müsaade edilen dilleri kullanır. Umumun menfaati için hususi menfaat feda edilir.

Meselenin diğer bir cephesi daha vardır: Hiçbir tercüme, asla orijinalinin yerini tutamaz.

Burada şu noktayı bilhassa belirtelim ki, İslam'dan başka hiçbir din, peygamberine gönderilen vahyin orijinaline sahip değildir. Bütün Hristiyanların, Yahudilerin ve Mecusilerin sahip olduğu dini kitaplar, tercüme, toplamalar, vs.dir.

Şunu da unutmamalı ki, namazda kullanılacak pek az kelime vardır. Önce ezan ve kamet, sonra "Allahü Ekber", "Sübhan rabbîye'l-azim", "Sübhan rabbîye'l-a'la" gibi ifadelerin yanı sıra Fatıha suresi ve iki kısa sure. Hepsi bir sahifeyi aşmaz. Ve bu kelimelerin ekseriyeti

herkesçe bilinir, bütün Müslümanların dillerine geçmiştir. O derece ki, çocuk veya namaza yeni başlayan biri, onları manalarıyla birlikte ve kendisini zahmetsiz ve büyük bir gayret sarfetmeden öğrenir. Bu ifadelerin manası bir defa öğrenilince, artık itiraza yer kalmaz. Dünya işleri için lügatlar dolusu yabancı kelimeyi ezberleyenler, ebedi saadetin reçetesi olan ibadetlerimiz için Allah kelamından bir sayfalık ezberi fazla buluyorlarsa, şu gerçeği hatırlasınlar: *Allah'ın, bizim ibadetlerimize ihtiyacı yoktur. Ona ihtiyaç duyanlar sadece bizleriz.*

Cevap 4:

Kur'an niçin aslından okunmalı?

Kur'an-ı kerim'de altı yerde "Kur'anen Arabiyyen" ifadesi geçer. Yani Cenab-ı Hak, Kur'an-ı Kerim'i Arapça olarak indirdiğini bildirir. İbrahim suresinin 4. ayetinin meali de şöyledir:

“Hak dini onlara açıklasın diye, her peygamberi biz kendi kavminin lisanıyla gönderdik. Sonra Allah, dilediğini sapıklığında bırakır, dilediğini de doğru yola iletir. Onun kuvveti her şeye galiptir ve o her şeyi hikmetle yapar.”

Bu durumda Kur'an'ın manası nasıl Allah'tan gelmişse, lafzı, ifadesi ve yazılışı bakımından da ilahidir. Kur'an dendiği zaman hem onun Arapça olarak okunan lafzı ve kelimeleri, hem de anlaşılan manası akla gelir ve hakikatte de öyledir. Bu iki hususiyeti birbirinden ayırmak, farklı mütalaa etmek mümkün değildir. Kur'an ancak kendi lisanı üzerine okunabileceği için, sadece o lisanın kendi harfleriyle yazılır, o harflerle okunur.

Araplardan başka Farsça, Hintçe, Çince, Uzak Doğu dilleriyle konuşan Müslümanlar da, biz Türkler de Müslüman oluşumuzdan bu yana Kur'an'ı Arapça olarak yazmış, o dille okumuşuz. İslam alimlerinin de ortak görüşü, Kur'an'ın başka dille yazılamayacağı yolundadır. Bunda ittifak vardır.

Zaten Kur'an'ı başka bir dille yazmak mümkün olmadığı gibi, başka bir dille doğru olarak okumak da mümkün değildir. Çünkü Kur'an harflerinin kendisine has özellikleri vardır. Bu harflerin bazılarının karşılığı ve okunuş şekli başka dilin alfabelerinde mevcut değildir.

Söyleniş bakımından birbirine benzer harfler olsa da mahreçleri (*ağızdan çıkış yerleri*) itibariyle de farklıdır. Mesela, Arapça için "lügat-ı dad" denir; yani Fatıha suresinin sonundaki "veledallin" deki "dad" harfi hiçbir lisanda bulunmamaktadır. Bu harfin bulunduğu bir kelimeyi başka bir lisanın ifade etmesi mümkün değildir.

Mesela, Türkçede sadece "h" harfi yerine Arapça'da üç çeşit "h" harfi vardır. Noktasız "ha" noktalı hırıltılı "ha" ve "he". Aralarındaki farkı küçük bir misalle açıklayalım. Noktasız ha / ح ile yazılan "mahluk" مَخْلُوق , noktalı hırıltılı ha / خ ile yazılan "mahluk" مَخْلُوق ve he / ه ile yazılan "mahluk" مَهْلُوق. Her üçünün de Türkçe de yazılışı ve okunuşu aynıdır. Halbuki Arapça'da birincisi tıraş edilmiş, ikincisi yaratılmış, üçüncüsü ise helak edilmiş anlamındadır. İşte Kur'an'ı Latince yazıdan okuyan birisi bu farkları anlayamayacağından, söz gelimi Allah'ın yaratmasından bahseden bir ayeti, farkına varmadan "tıraş etmek" veya "helak etmek" manasına okuyabilecektir.

Yine Kur'an harflerinin içinde üç adet "ze" vardır. Biri ince "ze / ز", biri peltek "zel / ذ", diğeri de "zı / ظ" dır.

Türkçe deki "s" yerine üç harf bulunur. "sin / س", "sad / ص" ve peltek "se / ث".Arapça'ya has bir harf vardır ki, o da "ayın / ع" olarak okunan harftir. Bu harf başka bir dilde pek bulunmamaktadır.

Şimdi Kur'an harflerini bilmeyen bir kişi, yukarıdaki harfler Türkçe ile yazıldığı zaman nasıl okuyacaktır? Bu harfleri çıkaramadığı gibi, okuduğu kelime ve ayetler de birer Kur'an kelimesi ve ayeti olmaktan uzak olmaz mı?

İşte Latin harfleriyle yazılmış olan Kur'an'ı, daha bunlar gibi pek çok mahzurlardan dolayı doğru olarak okumak mümkün değildir. Kur'an okumasını öğrenmek isteyen kimse ancak onu aslından okumak suretiyle öğrenebilir. Böylece sıhhatli bir neticeye varmış olur.

kaynak: www.sorularlaislamiyet.com